

**ЖАНУБИЙ ОРОЛ БҮЙИ ЎРТА АСР АЛЛОМАЛАРИНИНГ
ИЛМИЙ ВА МАЬНАВИЙ МЕРОСИ**
Реймов Куандык Жуманазарович
Қорақалпогистон қишлоқ хўжалиги ва
агротехнологиялар институти
ассистент

<https://doi.org/10.5281/zenodo.7229293>

Аннотация: Ушбу мақолада Жанубий Орол бўйи ўрта аср алломалари нинг илмий ва маънавий мероси ҳусусида сўз етилади.

Аннотация: В этой статье обсуждается научное и духовное наследие средневековых учёных на Южном Арале.

Annotation: This article discusses the scientific and spiritual legacy of medieval scholars on the South Aral Sea.

Калит сўзлар: қомусий, фикҳ, тафсир ҳадис, ҳикмат.

Ключевые слова: энциклопедист, юристика, комментарий, умение, афоризм.

Keywords: encyclopedist, droit, commentary, competence, aphorism.

Бугунги қунда мамлакатимизда 2017-2021 йилларда Ўзбекистон Республикасини ривожлантиришнинг бешта устувор йўналиши бўйича Ҳаракатлар стратегияси асосида барча соҳа ва тармоқларда улкан ўзгаришлар амалга оширилмоқда. Бу борада жамият ҳётида эзгу қадрият ва анъаналарни чуқур қарор топтиришга, ҳусусан, ҳалқимиз, айниқса, ёш авлоднинг маънавий-интеллектуал салоҳияти, онгу тафаккури ва дунёқарашини юксалтириш, уларнинг қалбида она Ватанимиз ҳамда ҳалқимизга муҳаббат ва садоқат туйғусини кучайтириш, баркамол шахсни тарбиялашда бекиёс аҳамиятга эга бўлган китобхонлик маданиятини оширишга алоҳида эътибор қаратилмоқда.

Қадимий ва бетакрор диёrimиздан етишиб чиққан буюк аллома, адаб ва мутафаккирларимизнинг юксак гуманистик ғояларга асосланган бой маънавий мероси умумбашарий цивилизация ва маданият, дунёвий ва диний илм-фан тараққиётига улкан ҳисса бўлиб қўшилгани дунё жамоатчилиги томонидан ҳақли равишда эътироф этилади. Улуғ аждодларимизнинг ақл-заковати ва бадиий даҳоси билан яратилган ноёб асарлар, ҳусусан, математика, минералогия, астрономия, кимё, тиббиёт, фармацевтика, меъморлик, тарих, адабиёт, санъат, илоҳиёт, фалсафа ва бошқа соҳаларга оид манбалар нафақат бизнинг ҳалқимиз, балки жаҳон аҳлининг бебаҳо бойлиги ҳисобланади.

Жанубий Орол бўйи замини қадимдан Турон диёрининг илм-фан, санъат ва маданият ривожланган ўлкаларидан бири саналади. Ушбу ўлка ҳалқлари ўзининг бир неча минг йиллик тарихий ўтмиши давомида илм-

фан соҳасида жуда кўплаб ютуқларга эришди ва бунда ушбу ўлка халқлари орасидан етишиб чиққан буюк қомусий олимларимиз ва аждодларимизнинг ҳиссаси катта бўлган.

Жанубий Орол бўйи уйғониш маданияти даври тарихини ўрганишда таниқли адабиётчи К.Мамбетовнинг 1993-йили «Шарқ дабиёти тарихи» қўлланмаси шу давр тарихини ўрганишда қимматбаҳо манба ҳисобланади. Шунингдек тарихчилар Ф.Хожаниязов ва О.Юсуповларнинг 1994-йили «Қорақалпоғистондаги муқаддас жойлар» номли китобида тарихий ва маданий ёдгорликларнинг ажиралмас қисми ҳисобланган маънавий меъросимизга бағишиланади. Тарихчи адабиётчи олимлар Қ.Байниязов, М.Тилеўмуратовлар Жанубий Орол бўйи ўрта аср олимлари хаёти ва ижодлари ҳақида ўзларининг илмий китобларини чоп этишган.

Ўрта асрларда Шарқ уйғониш даврининг вужудга келиши натижасида бутун Ўрта Осиё халқлари тарихида жуда кўплаб ўзгаришлар юз берди. Жумладан, Жанубий Орол бўйи ҳудудларида ҳам илм-фан соҳаси аввалги даврларга нисбатан жонланди. Ўлкамизнинг барча ҳудудларида бўлгани сингари Жанубий Орол бўйидан ҳам дунё илм-фан ва маданият соҳасига ўзининг буюк кашфиётлари билан машҳур бўлган алломалар етишиб чиқди. Ушбу алломалар томонидан амалга оширилган кашфиётлар ва улар томонидан яратилган асарлар бутун давлат ва жамият тараққиётига ўз таъсирини кўрсатти. Шунингдек, иқтисодий ва ижтимоий соҳаларда ҳам муҳим янги ўзгаришлар содир бўлди.

Ўрта асрларда Жанубий Орол бўйи ҳудудлари Хоразмшоҳлар давлати тасарруфида бўлиб, қадимий карvon йўллари туташган ҳудудлардан бири саналган. Шарқ ва Ғарб халқларини бирлаштирувчи ўзига ҳос кўприк вазифасини бажариб берган ушбу ўлкада қадимдан фан соҳасида кўплаб ютуқларга эришилган. Ўлкамиздаги қадимий шаҳар ҳаробаларидан кўплаб энг қадимги ёзув намуналари ва астрономик асбобларнинг топилиши, ушбу ўлкада буннан бир неча минг йиллар муқаддам ҳам илм-фан соҳасининг етук вакиллари бўлганлигини кўрсатади.

Ўрта асрларда эса, ўлкамиздан етишиб чиққан қомусий олимлар бутун жаҳон илм-фан соҳасининг энг етук вакиллари бўлган. Шулар қаторида ўзининг аниқ, табиий ва ижтимоий фанлар соҳасидаги буюк кашфиётлари билан дунёга танилган қомусий аллома Абу Райхон Беруний, унинг устози ва аниқ фанлар соҳасининг етук билимдони Абу Наср ибн Ироқ, тил ва адабиёт, тафсир, фиқҳ, диний илмлар, география ва дунё халқлари этнографиясига оид асарлари билан бутун дунёда шуҳрат қозонган Маҳмуд аз-Замахшарий, тасаввуфда Хўжа Аҳмад Яссавий тариқатини

давом эттириб, уни тарғиб қилган ва ва ривожлантиришда ўз ҳиссасини қўшган мутасаввуф Сулаймон Боқирғоний, Шарқ ва бутун мусулмон оламидаги энг буюк мутасаввуф донишмандлардан бири саналган Шайх Нажмиддин Қуброларнинг ижодий фаолияти ва бизга қолдирган илмий ва маънавий мероси орқали ўрта асрларда Жанубий Орол бўйларида диний ва дунёвий билимларининг нақадар юксак чўққиларни забт этганлигини кўришимиз мумкин.

Энг аввало, юқорида таъкидлаб ўтканимиз каби дунё илм-фан соҳасига қашфиётлари билан катта ҳисса қўшган буюк аллома Абу Райхон Беруний (973-1048-йиллар) ижоди ва фаолиятига қисқа назар солсак. Аллома ўрта асрлардаги Хоразм давлатининг пойтахти ва Жанубий Орол бўйидаги энг йирик шаҳарлардан бири саналган - Кат шахрида туғилиб ўскан. Ёшлигиданоқ илм-фанга бўлган қизиқиши, унинг кейинчалик турли фан соҳалари билан чуқур шуғулланиши учун асос бўлди.

Абу Райхон Берунийнинг илм-фан соҳасида юксак чўққиларни забт этишида унинг устози, етуқ аллома Абу Наср ибн Ироқнинг хизматлари бекиёс саналади. Абу Наср ибн Ироқ (Х аср ўрталарида туғилган, 1034-йилда вафот этган) ўз шогирди Берунийнинг аниқ фанлар соҳасида етуқ билимдон бўлишида катта ҳисса қўшиши билан бирга, синуслар теоремасини исботлаб [Сулаймонова, 215], ўрта аср аниқ фанлар соҳасида шуҳрат қозонишга эришган. Дастрлаб, Хоразмда ташкил этилган Маъмун Академиясида, сўнг ғазнавийлар саройида Беруний билан бирга фаолият юритади. Бутун илмий фаолияти давомида астрономия ва математикада турли назарияларга асос солиши билан бирга, ушбу соҳаларга оид 23 дан ортиқ асарлар яратган. Шулардан, 12 асарини ўз шогирди Берунийга бағишлиайди [Салим-Гареев, 22]. Ўз даврида унинг аниқ фанлар соҳасидаги илмий ишларига юксак баҳо берилиб, «математика билан шуғулланадиган олимларнинг энг улуғи», - деб баҳо берилган.

Абу Райхон Беруний ёшлиги ва умуман бутун умри турли қийинчиликлар, жумладан сиёсий низолар таъсирида ўтишига қарамай, турли фан соҳаларига оид 160 дан ортиқ асарлар яратишга эришди. Жумладан, астрономия, математика, геодезия, геология, арифметика, география, тарих ва бошқа ижтимоий фанлар соҳасида яратган асарлари бизнинг давримизгача етиб келган. Шунингдек, ёзма манбалардан маълум бўлишича, аллома жуда қўплаб тилларини пухта ўрганган. У қадимги сўғд тили, араб, форс ва юнон тилини мукаммал ўрганишга эришган. Беруний ғазнавийлар хукумдори Маҳмуд Ғазнавий билан бирга, Ҳиндистонга қилган сафари давомида санскрит тилини мукаммал ўрганиши, унга ушбу

ўлка ҳақида ўлмас асар яратишига имкон беради. Унинг машхур «Ҳиндистон» асари 1030-йилда ёзилган бўлиб, ушбу асар ҳинд маданияти ва тарихини ўрганишда мукаммал қўлланмалардан бири сифатида бугунги кунда ҳам ўз қадрини йўқолтмаган. Ушбу асарга ақадемик В.Р.Розен «Шарқ ва Ғарбнинг қадимги ва ўрта асрдаги бутун илмий адабиёти орасида бунга тенг келадиган асар йўқ», - деб юксак баҳо берган эди [Маънавият юлдузлари, 94]. Шунингдек, аллома қадимги юнон, ҳинд ва Шарқнинг машхур мусулмон олимларининг аниқ фанлар соҳасига оид илмий асарларини чуқур ўрганади. Улар томонидан яратилган баъзи илмий назарияларга ўзгаришлар ва тузатишлар киритади. Илк астрономик кузатишларни ўз юртида бошлаган аллома, кейинчалик астрономия соҳасидаги машхур асарларидан бири «Қонуни Маъсудий» («Маъсуд қонуни») асарини яратади. Бу асар ўн битта улкан бўлаклардан иборат бўлиб, олим бу бу бўлакларни мақола деб атайди [Қаюмов, 60]. Бугунги кунда жаҳон кутубхоналарида ушбу асарнинг бир нечта қўлёзма нусҳалари сақланади ва асарнинг илмий қиммати жуда юқори саналади. Умуман, аллома томонидан яратилган ҳар бир асар бугунги кунда ҳам ўз соҳасидаги муҳим илмий манбалар сифатида юксак қадрланади. Етук аллома томонидан қолдирилган улкан илмий ва маънавий меросни ўрганиш ва кенг тарғиб қилиш, жамиятимиз тараққиётiga ўзининг ижобий таъсирини кўрсатади.

Мусулмон халқлари маданияти ва маънавиятининг барча соҳаларида ўз ифодасини топган тасаввуф таълимоти XI-XII асрлардан эътиборан Жанубий Орол бўйи худудларидан ҳам кенг ёйилди. Тасаввуф таълимотининг ривожланиш жараёнида унинг бир нечта тариқатлари шаклланди. Жанубий Орол бўйида тасаввуф таълимотининг, айниқса мусулмон оламида кенг ёйилган Яссавия тариқатининг кенг тарғиб қилинишида мутасаввуф Сулаймон Боқирғонийнинг хизматлари бениҳоят катта саналади. Туркий халқлар орасида Ҳаким ота таҳаллуси билан танилган Сулаймон Боқирғоний «Туркистон мулкининг шайх ул-машойхи» - Хўжа Аҳмад Яссавийнинг энг яқин шогирди ва унинг ҳикматнавислик анъаналарини давом эттирувчи издоши саналади. Маълумотларга қараганда, у киши Жанубий Орол бўйида жойлашган Боқирғон номли қишлоқда туғилиб ўскан. Сўнг, Туркистон шаҳрида Хўжа Аҳмад Яссавийдан тасаввуф таълимотини чуқур ўрганади ўз устозининг тариқатини туғилиб ўскан юртида кенг тарғиб қилинишига хизмат қилди. Сулаймон Боқирғоний ўзининг «Биби Маръям китоби», «Қиссаси Иброҳим Ҳалил», «Оҳирзамон китоби» ва бошқа шеър ва достонларида келтирган

ўзининг фалсафий ғоялари орқали тасаввуф таълимотининг ривожланишига катта ҳисса қўшди [Камалов, 27]. Шунингдек, кўплаб хикматлар ва лирик шеърлар яратиб, ўлкамиз халқлари маданияти ва маънавиятининг ривожига таъсир қўрсатди. Ушбу мўътабар сиймо томонидан қолдирилган бебаҳо маънавий мерос у кишининг улуғ донишманд бўлганлигини қўрсатади.

Жаҳон цивилизациясининг ривожига ўзининг муносиб ҳиссасини қўшган ўрта асрлар илм-фанининг йирик вакилларидан бири Хоразмнинг кўхна Замахшар қишлоғида туғилиб ўскан Маҳмуд аз-Замахшарий (1074-1144-йиллар) саналади. Маҳмуд аз-Замахшарий ижодий фаолияти кўп қиррали бўлиб, у кўплаб соҳаларда ўз истеъодини намёон қилишга эриша олган. Унинг тил ва адабиётшунослик, фиқҳ, тафсир, география ва шу каби соҳаларда яратган эллиқдан ортиқ асарлари маълум.

Маҳмуд аз-Замахшарийнинг тилшуносликка, айниқса араб тилшунослиги ва грамматикасига доир яратган асарлари унинг ижодида салмоқли ўрин эгаллайди. Алломанинг «Ал-Муфассал», «Муқаддимат ул-адаб», «Асос ал-балоға» каби асарлари араб тилшунослигига доир муҳим манбалар саналади. Жумладан, унинг «Муқаддимат ул-адаб» асарида араб лексикаси ва грамматикасига оид маълумотлар форсча, баъзи нусхаларда хоразмча ва туркча таржималари билан берилган [Рустамов, 10]. Бугунги кунда бу асарнинг қўллёзма нусхалари жаҳоннинг кўплаб кутубхоналарида мавжуд. Араб тили грамматикасига оид энг йирик асарлардан яна бири «Ал-Муфассал» (1121-йили ёзилган) асари бўлиб, бу асар дунёning бир нечта тилларига таржима қилинган.

Маҳмуд аз-Замахшарийнинг ислом тарихи, тафсир, ҳадис ва фиқҳга доир яратган асарлари ҳам унинг ижодининг катта қисмни ташкил этади. Маълумки, ислом динининг муқаддас китоби Қуръон яратилгандан сўнг унга тафсир ёзиш одат тусига кирган. Бу борада аз-Замахшарийнинг Қуръон тафсирига бағишлиланган «Ал-Кашшоф» асари алломанинг диний билимларни ҳам чуқур ўзлаштирганлигидан далолат беради. «Ал-Кашшоф» асарининг жаҳон кутубхоналарида, жумладан юртимиз кутубхоналарида ҳам бир қанча қўллёзма нусхалари сақланади. Умуман, Маҳмуд аз-Замахшарий ўзининг кўплаб соҳалардаги ўлмас асарлари билан бутун дунёда шухрат қозонган. Шу сабабли, Шарқда уни «Араб ва ғайри араблар устози», «Хоразм фахри» каби шарафли номлар билан улуғлашган. Хулоса қилиб айтганда, ўрта асрларда Жанубий Орол бўйида юз берган илмий-маданий юксалиш бутун дунё илм-фан соҳасининг ривожланишига ўзига ҳос ҳисса қўшди. Ушбу ўлқадан етишиб чиққан илм-фан ва маданият

соҳаси ривожига катта таъсир кўрсатган етук сиймоларнинг бизга қолдирган илмий ва маънавий мероси бугунги авлод учун бебаҳо хазина саналади.

Библиографический список:

1. Маънавият юлдузлари (Марказий Осиёлик машҳур сиймолар, алломалар, адиллар). Т., «Халқ мероси», 1999
2. Сулаймонова Ф. Шарқ ва Ғарб (Қадимги давр ва ўрта асрлар маданий алоқалари). Т., «Ўзбекистон», 1997
3. Қаюмов А. Абу Райхон Беруний. Абу Али ибн Сино. Т., «Ёш гвардиячи» нашриёти, 1987
4. Альберт Салим-Гареев. Ибн Ирак – первый учитель Беруни. Олтин мерос. Тошкент-Урганч, 2006
5. Камалов С.К. Сулайман Бақырғаний ҳәм оның дәүири. «Сулайман Бақырғаний ҳәм оның дәүири» Республикалық илимий-теореялық конференция материаллары. Нөкис-Қоңырат-2002
6. Рустамов А. Маҳмуд Замахшарий. Т., «Фан», 1971